

ЗЕМЛЕДЪЛСКИ ГЛАСЪ

Седмичникът на сдружени земеделци от Варненски окръг

Урежда Редакционен Комитет
Редакция: ул. Чирпанска 7 — Варна.

Абонаменти: за година 60 лева, за странство 120 лева.
За обявление по споразумение.
Отдаден брой 1 лев.

НАШЕТО СТАНОВИЩЕ

Истината никога не е у една от спорящите страни,
тя е между тях

АЛ. СТАМБОЛИЙСКИ
(изъ една реч произнесена нѣкога
въ парламента)

„Земледѣлски глас“ е добре известенъ както на сдруженитѣ земеделци отъ Варненския окръгъ, така и на всички малки и голѣми съюзни дѣятелѣ въ цѣла България.

Започналъ да излиза редовно като седмичникъ преди 9 юний, той трѣбваше следъ тая фатална и нещастна за българското племе дата, да спира за известно време, да променя своя редакционенъ съставъ, но винаги въ решителнитѣ и съдобносни за съюза моменти той бѣ на своя постъ, като вървѣ стражъ на съюзнитѣ интереси и позиции. И въ настоящия по важна и по съдобносна отъ всѣки другъ пѣтъ моментъ, Земледѣлскъ е наново на своя постъ и става изразителъ на покрусената съюзна съвестъ, на потопканото съюзно единство и на наболелата душа на сдруженото земледѣлство.

Както винаги, така и този пѣтъ, той има моралната и материална подкрепа на сдруженото земледѣлство въ Варненския окръгъ, и ние очакваме да получимъ подкрепата и на други околии и окръзи и твърдо вѣрваме въ това, защото не сме изгубили вървата въ успѣха и пребрѣдането на Б. З. Н. С., въпреки всички тоудности.

„Земл. гласъ“ ратува за запазване единството на земледѣлското движение въ различ-

нитѣ околии и окръзи, за обединението на раздвоенитѣ околии, ако има такива и за обединението на разпокъсанитѣ съюзни сили въ страната.

„Земл. гласъ“ счита за свои дългъ да отхвърли обвинението и инсинуациитѣ изхождащи както отъ съюзни, така и отъ вражески извънсюзни сръди, какво всички ония околии, дружки и сдружени земеделци, които не взематъ страната на едно отъ дветѣ п. присѣстия, а сѣ за запазване единството на съюза, сѣ за трети съюзъ. Длъжни сме да подчертаемъ, че именно не вземайки страна околитѣ и сдруженитѣ земеделци ще запазятъ единството на съюза и ще поставятъ и дветѣ страни въ положението да останатъ само съ своитѣ лични приятели.

„Земл. гласъ“ открива своитѣ колонии за всички онии, които ще пишатъ въ този духъ, но не ювитѣ колонии ще бѣдатъ недостѣпни за всички онии, които ще злепоставятъ, клеветятъ, рулятъ и обвиняватъ тая или оная страна, този или оный сдруженъ земеделецъ, защото ние не желаемъ извадки изъ „Земл. гласъ“ да намиратъ мѣсто въ колонитѣ на вражеската нѣмъ звороянска преса и да коветъ орѣжие въ ръцетѣ на нашитѣ врагове.

„Земл. гласъ“

длъжатъ своя побѣдоносенъ ходъ.

И днесъ сдруженото земледѣлство подобно на една многобройна армия, която е останала безъ водачи, прѣсната по села и паланки, ще трѣбва да изпълни заповѣдта, която не знайни, безименни дѣйци, отдѣлни околии издадоха въ предвечерното на двата конгреса. Тая заповѣдъ изхождаща изъ недрата на маситѣ е: Да запазимъ неутралитетъ! Или по войнѣшки: Стой! На мѣсто!

Както много пѣти особено следъ 9 юни, тая заповѣдъ предавана отъ уху на уху, отъ паланка на паланка, отъ село на село, отъ околия на околия, е спасявала съюза отъ погромъ, згѣствявала е неговитѣ редове, давала е възможностъ на

Застраховайте живота си при Кооперативното Застрахователно Дружество „ЗЕМЛЕДЪЛЕЦЪ“.

Поискайте условия отъ управлението — София ул. Аксаковъ № 1.

Решението на Варненска селска околия

На 31. III земледѣлскитѣ дружки отъ Варнен. селска околия имаха околийско събрание на което присѣстествуваха Г. Йордановъ, Г. Марковъ, К. Малевъ, народнитѣ представители Н. Стамболиевъ и Бешковъ. Събрането бѣ посетено отъ повече отъ 100 делегати представляващи 32 дружки. Следъ откриването на събраниято биде избрано временно настоятелство, зашто двама отъ членоветѣ на редовното околийско нство, Г. Стояновъ и А. Караколевъ сѣ нарушили решението на събраниято отъ 11 II за неутралитетъ и сѣ дали съгласието си да бѣдатъ избрани въ управ. съвети на 17 и 24 II.

Даде се думата най-напредъ на Г. Йордановъ а следъ това на Г. Марковъ и К. Малевъ. Въ разискванията, които станаха следъ като се изказаха дветѣ

страни, болшинството отъ делегатитѣ порицаха борбитѣ въ съюза, като констатираха, че има виновници и отъ дветѣ страни и апелираха за обединение.

Оформиха се три предложени за неутралитетъ, за вземане страната на Г. Йордановъ и за Г. Марковъ. Гласуването стана по-дружки, а не съ видяване на рѣжа. Въ резултатъ се получи: 28 дружки за неутралитетъ и 4 дружки за вземане страна. Взе се също така решение да се не дава никаква морална и материална подкрепа на нито една отъ странитѣ.

Варнен. селска околия която е получила съюзното си кръщение при Дуранъ Кулакъ, Шабла, Тръстеникъ не може да не вземе друго решение, освенъ горното, което ще я издигне въ очитѣ на земедѣл. България. Зрителъ.

Д. Христовъ

КЪМЪ НЕУТРАЛИТЕТЪ

Презъ февруари тая година въ продължение на една седмица се състояха въ гр. Плевенъ два земедѣлски конгреса, чийто делегати изхождаха изъ средата на една и сѣща организация — Б. З. Н. С. Врабча I. Избраха се два управ. съвета, всѣки отъ който излъчи изъ своята среда по едно п. присѣстание, и по този начинъ оформиха се две страни въ съюза, обособиха се два враждующи лагера. Отправиха си едни къмъ други непристойни думи, казаха се неистини, позоваха се на несъществуващи факти, припасаха си никога и отъ никога не извършвани деяния. Ржководно начало въ тая борба бѣ и на единѣ и на другитѣ максимата „Всичко е позволено“.

По този начинъ тѣ орониха собствения си престижъ, а заедно съ това и престижа на сдруженото земедѣлство, защото тѣ изхождатъ изъ неговата среда и н що повече, тѣ бѣха доскоро негови представители и мандатори.

Единѣ нарекоха конгреса на другитѣ збирка, другитѣ имъ отговориха съ същото, а вѣрното е, че и двата „конгреса“ бѣха збирки, на единомислия по съюзнитѣ работи сдружени земеделци сѣ по голѣмо или по малко влияние въ организацията.

Тѣ бѣха збирки, защото сдруженото земедѣлство въ своето болшинство остана по своитѣ домове, а ония които отидоха на единия конгресъ, отрекоха другия и по този начинъ, даде незначителни малцинства отъ организацията ни, отричащи се едно друго, претендираше да бѣдатъ изразители и представители на сдруженото земедѣлство.

Не за пръвъ пѣтъ сдруженитѣ земедѣлци сѣ бивали поставяни предъ изпитания или предъ кръстопѣтъ, не веднѣжъ тѣхнитѣ водачи сѣ падали въ борбата или сѣ отивали въ вражеския лагеръ, но винаги тѣ сѣ намирали у себе си достатъчно морални сили да надмогнатъ всички трудности и да про-

думата е за полковника отъ Генералния щабъ на българската армия, днешенъ министъръ на благоустройството, Славейко Василевъ, който въ една отъ последнитѣ си разходки въ Бургасъ, кадето е държалъ политическа речъ, недостойно е изложилъ нашата армия.

Споредъ в. „Бургаски фаръ“ той е самодоволно казалъ, че до като армията е на страната на Демократическия сговоръ, Б. З. Н. С., макаръ да билъ днешенъ голѣмъ оппозиционна партия у насъ, властъ нѣмало да види и че, щомъ сговорътъ е можалъ да се бори съ земедѣлцитѣ, когато сѣ били на властъ, — нищо по-лесно за него сега, когато тѣ сѣ въ опозиция, да имъ смаже главитѣ.

Ние смѣтаме, че армията принадлежи на цѣлия народъ и че тя служи и трѣбва да служи само на тоя народъ и на неговата държава, а не на Вавилонското стѣлпотворение, на-

речено Демократически сговоръ.

Понеже гаврата съ армията е извършена на публично мѣсто и отъ единъ неинъ висш членъ, макаръ сега въ запаса, но по настоящемъ министъръ, армията, въ лицето на министъра на войната, Генералъ Бакърджиевъ, е длъжна да напустне млчанието си, да излезе и да се защити. Всѣка резервираностъ по това е вредна и подхранва въ народа едно недоверие къмъ въоръжената сила въ страната, за издрѣжката на която, отъ една страна, той дава мило и драго, а отъ друга, случайни министри на новото време я вмѣватъ въ своитѣ политически смѣтки, като я сочатъ за плашило на този народъ.

Земедѣлската парламентарна група трѣбва да вземе актъ отъ този министерски скандалъ и частъ по скоро да депозира въ камарата енергично питане,

Гавра съ армията

чрезъ което да се даде възможност на новия министър на войната, когото познаваме за сторникъ на дисциплината, законността и реда, поради здравитѣ му схващания за и-

стинското предназначение на въоръжената сила въ страната, — да отблъсне заплашанията на Сл. Василеци, които съ мечешкитѣ си услуги насаждатъ недоверие у народа въ армията.

Политически прегледъ у насъ

Народния представител Хр. Статевъ, въ една своя речъ въ Пловдивъ е изнесълъ какво Ал. Цанковъ, въ предвечерието на своето падане презъ 1925 г. е готвилъ нападение върху двореца въ София.

Ако това нападение не е било осуетено, то щеше да бъде приписано на „дружбашитѣ“ и стотици добри и трудолюбиви здружени земледѣлци щѣха да бъдатъ избити, като „инициатори“ и „съучастници“. При наличността на това разкритие, вече съ положителностъ би могло да се твърди, че и нападението надъ Царя при Араба-конакъ е дѣло на нѣкое отъ племената на сговора.

Отъ известно време въ пресата се появяватъ съобщения за близката женитба на Царя. По този случай оживенъ споръ се води между нашитѣ фашисти отъ една страна и националната отъ друга, дели бждашата бълг. царица трѣбва да бъде отъ кралското италианско семейство или нѣкоя руска княгиня.

Известни политически среди очакватъ, че този голѣмъ държавенъ актъ ще бъде съпроводенъ съ другъ, не по малко важенъ за настоящия политически моментъ, а именно замѣняване на кабинета Ляпчевъ съ единъ националенъ кабинетъ.

Въ чужбина

Въ Берлинъ по инициативата на германската лига за защита правата на човѣка се е открила една изложба. Въ българския отгѣлъ на тази международна изложба между многото картини на жестокостъ и политически издѣвателства, характеризиращи 9-то юнския режимъ, личи и следната:

На единъ тронъ е поставенъ Царь Борисъ, а предъ него е динъ бълг. фашистъ му поднася отрезаната глава на Стамболийски. На друга — картина е представенъ Царь Борисъ, като Соломея, танцуващъ съ блюдо въ ръка, върху което е поставена отрезаната глава на Стамболийски.

Разни вести

Спекулата съ зърнени храни. Централното здружение на производителитѣ на жито въ Франция е протестирало предъ парламента срещу влиянието, което търговската борса въ Парижъ умишлено упражнява за изменение ценитѣ на житото; сжщо таквъ протестъ е отправенъ и до м-ра на Земледѣлието съ искане да се регламентира отъ държавата цената на житото, за да се премахне спекулата съ него.

Недавна въ Швейцария бѣ произведенъ референдумъ за запазване интереситѣ на производителитѣ на жито и за продажбата му на цена справедлива.

Спекулата съ зърнени храни, която голѣми търговски фирми вършатъ, отъ денъ на денъ взема все по голѣми размѣра, и нейното ограничение се налага като еднадържавна и стопанска необходимостъ, която надхвърля тѣснитѣ национални граници на отбѣлната държава и взема интернационаленъ характеръ.

Много земледѣлски страни, въ това число и България, вследствие тая голѣма спекула, ще бъдатъ принудени да внасятъ жито отъ вънъ за изхранване на собственото си население, тъй като всѣки селянинъ-производителъ ще предпчете да обработва друга култура, но не жито, за да бъде сигуренъ че поне отчасти, ако не изцѣло ще бъде заплатенъ неговия трудъ.

Какво губи българския земледѣлец-производителъ ежегодно. Отъ долната таблица, чиито данни сж взети отъ „Les Questions Agricoles“ и отъ Дирекцията на статистиката, какво българския селянинъ само отъ яйца, тютюнъ, ечемикъ, царевица и жито губи 1,803,326,000 лв., а какво губи отъ другитѣ продукти на своето селско стопанство нека самъ читателя си направи своето заключение.

Ако бѣ консорциума на Стамболийски или пъкъ производителитѣ селяни изнасяха продуктитѣ си чрезъ своитѣ кооперации, то тази голѣма сума нѣмаше да отиде въ каситѣ на Петровицъ, Чапашкиковъ, Ралисъ и С-ие.

Печалба на експортъ	Разлика	Разноски по транс-порту	Продолжителностъ на тран-спортирането	Купени въ България	Купени въ чужбина	Изнесенъ сел.-стопан.-продукти
лв.	лв.	лв.	лв.	лв.	лв.	лв.
23,172,000	67 лв.	88 лв.	862 лв.	707 лв.	631,000	Жито
24,280,000	100 лв.	80 лв.	645 лв.	465 лв.	242,000	Ечемикъ
122,520,000	123 лв.	90 лв.	664 лв.	461 лв.	996,108	Царевица
943,000,000	28 лв.	—	105 лв.	77 лв.	337,100	Тютюнъ
690,335,000	348 лв.	36 лв.	602 лв.	218 лв.	147,738,000	Яйца
1,803,326,000						

Варненска Градска Земл. Дружба

ПРОТОКОЛЪ № 1

Днесъ, 19 мартъ 1929 г., Варненската градска земл. дружба бѣ свикана на организационно събрание въ 6 ч. вечерта въ клуба на занаятчийската партия съ дневенъ редъ:

1. Отчетъ на делегатитѣ на конгреса, станалъ на 17 февруари и. г.
2. Изборъ на ново настоятелство.
3. Разни.

По точка 1 а отъ дневния редъ последователно взеха думата другаритѣ делегати: Ат. Янакиевъ, Д. Христовъ, В. Милановъ и Д. Игнатовъ, които на кратко развиха дебатитѣ въ конгреса и изказаха впечатления си отъ него и взетитѣ резолюции. По доклада и въ връзка съ даннитѣ въ пресата се изказаха и други дружбени членове, като се направи и паралелъ между конгреса на 17 и онзи на 24 февруари. Въ събранието се изложиха борбитѣ въ съюза, които датиратъ отъ злощастната дата 9 юний 1923 г. и съ голѣма скръбъ се констатира, че тѣ отъ денъ на денъ все повече и повече се засилватъ, изострятъ и че, ако така продължава, не ще се мине много време, когато съюза ще бъде изправенъ предъ една пълна дезорганизация.

По точка 2 а отъ дневния редъ, избора на ново настоятелство се отложи за едно отъ иднитѣ събрания.

По точка „Разни“, поради напредналото време, не се повдигнаха никакви въпроси.

Събранието, като взе предъ видъ изложеното по-горе, единодушно

РЕШИ:

1. Намира, че съюзнитѣ върхове, въ стремениитѣ си за първенство, сж преминали границитѣ на допустимото и ония на едно нормално съревнувание и че съ обособяването имъ въ два непримиримо враждебни единъ на другъ лагера, тѣ фактически разцѣпиха на два и самитѣ маси, до тогава единни;
2. Счита, че който, въ така развитѣ се борби между съюзнитѣ управи, взима страна, той несъзнателно подхранва възжеленията на тия управи и спомага за разложението на организацията;
3. Дружбата да се запази като идейно и организационно цѣло, като изостави и дветѣ постоянни прикѣтствия, които да не подпомагнатъ морално, нито материално и въ борческия си неутралитетъ да употребѣ всички усилия, като влезе въ връзка съ всички селски и градски околийски дружби, взели идентични резолюции на настоящата, щото най-после да се наложи отдавна желаннитѣ цѣлестъ и единство на съюза.

Председ. Д. Христовъ
К. Дѣлов.: С. Кушевъ

Презъ последната война България е дала 88,106 човѣшки жертви, които се разпредѣлятъ така: на всѣки 100 убити 77 сж отъ селата, а 23 сж отъ града или 67,737 убити сж отъ селата, а 20,369 сж отъ града. 91% отъ убититѣ сж на възраст отъ 24 до 44 год. Варненски окръгъ е далъ 2876 жертви.

Хроника

Редакцията на в. „Земл. гласъ“ отваря широко своитѣ колонии за всички ония околийски дружби и здружени земледѣлци, които сж застанали на базата на неутралитета по кавгитѣ на на върховетѣ въ съюзната управа. Всичко що се отнася до редакцията да се изпраща на адресъ: „Земл. Гласъ“ ул. Чирпанска—Варна.

На 28.IV се свиква въ гр. Варна околийско събрание. Както по събранието така и по издадената покана ще се повърнема допълнително.

Въ следния брой ще публикуваме всички ония околии които сж взели становище на неутралитетъ и неутралитетъ въ борбата между дветѣ пост. присѣтствия

Известни злонамѣренни лица си позволяватъ да клюкарствуватъ и инсинуиратъ по адресъ на „Земл. гласъ“, какво той билъ за трети съюзъ и едва ли не неговъ органъ.

„Земл. гласъ“ е неуязвимъ отъ подобни клевети, и още повече че тѣ изхождатъ отъ лица които се вдъхновяватъ и ръководятъ отъ „единъ отъ най-смѣлитѣ и самоотвержени борци противъ А. Стамболийски“. Този „смѣлъ борецъ“ е вмъкналъ въ протокола на околийското събрание на 31 мартъ т. г. една нелепостъ по адресъ на „Земл. гласъ“ която си остава за негова смѣтка, както и отговорността за тази фалшификация.

Варненското град. земл. дружба свиква събрание въ неделя 7.IV 8 ч. пр. пл. въ клуба на занаятчийската партия събрание съ дневенъ редъ:

1. Отчетъ отъ б. общин. съветникъ Д. Игнатовъ.
2. Изборъ на кандидати за общ. съветници.
3. Разни.

Държавния бюджетъ за финансово 1929/30 г. възлиза на 7 милиарда лв. Половината отъ тая сума ще се изразходва за плащане на държавни дългове, репарации и др. (2,106,000,000 лв.) и отъ м-ството на войната (1,121,000,000 лв.).

Половината отъ цѣлия бюджетъ ще се реализира отъ косвени данѣци, които заедно съ ж. п. такси (особенъ видъ косвенъ данѣцъ) възлизатъ на сумата 3,200,000,000 лв. А косвенитѣ данѣци се плащатъ отъ бѣдния селски народъ когато се храни, когато пуши, когато пие чаша ракия или вино и пр. Прекитѣ данѣци, който сж по справедливи и се плащатъ отъ оня, който има възлизатъ на нищожната сума 900 милиона. Заедно съ бюджета на общинитѣ, окръжнитѣ постоянни комисии и фондовѣтѣ отъ българския народъ ще трѣбва да бъдатъ събрани 12—13 милиарда лв. А бюджета на Стамболийски презъ 1923 г. възлизаше едва на 4 милиарда лв. Нека читателя самъ вади заключенията си.